

РОЖДЕНИКЪТ

Много интересно, че по тези празници не говорим чак толкова много за Иисус Христос. Коледа е мил семеен празник, трябва да отидем при възрастните си родители, да се събере цялото семейство. Подаръци трябва да се купят, картички да се напишат. Трябва да се напазарува като за едномесечна обсада. Има си традиция какво трябва да се сготви за Бъдни вечер. Е, не я спазваме чак толкова точно, но пък оттогава нататък следва истински маратон от готвене, ядене и пиене. Интересно и какво късметче ще ни се падне от баницата. В цялата тази суетня няма много време за замисляне.

Напоследък вече повече хора знаят какво всъщност се празнува на Коледа – рожденият ден на Иисус Христос. Даже вече започна и да се казва „Рождество Христово“, което доскоро не можеше да се чуе. Започна и да се вижда тук-там заимствана от Запада украса с идилични сценки на светото семейство в обора с две-три овчици или кравички наоколо.

Но въпреки това рядко се замисляме кой всъщност е бил този човек, че цял свят да празнува рождения му ден. Моят рожден ден го празнуват само най-близките ми хора. На по-великите хора рождените дни се празнуват по-масово. Интересно, ако излезете на улицата и започнете да питате хората кога е роден Васил Левски, колко от тях ще се сетят от раз. Или пък Ботев – макар че тези герои ги знаят всички българи. А ако разпитате подробно кой е Исус Христос, най-много 20% от хората ще могат въобще да ви кажат кой е той и какво е направил. А точно защо го е направил, сигурно ще ви отговорят не повече от 0,2%. И въпреки това всички празнуват Коледа.

Защо целият свят празнува рождения ден на Исус от Назарет? За точната дата има спорове и май не се знае кога всъщност се е родил, но хората са си определили една дата за негов рожден ден и вече 2000 години упорито го празнуват. На всичкото отгоре са сменили и летоброенето си и вече отчитат годините от момента на неговото раждане! Това наистина е забележително.

За да разберем повече за Рожденика, нека

се обърнем към оригиналния разказ за неговото раждане. Той се намира в Евангелието от Лука, втора глава. Има и други разкази, но този е много подробен и точен. Човекът, който го е писал, свети евангелист Лука, е бил лекар по професия. Той е проучил обстоятелствата около раждането на Христос много подробно и е записал в разказа си само добре проверени факти. Ето какво гласи този исторически документ.

„В онези дни излезе заповед от император Август да се направи преброяване на целия свят. Това беше първото преброяване, от както Квириний управляваше Сирия.“ Тук виждаме прецизното посочване на времето. *„И всички отиваха да се записват, всеки в своя град. Тръгна и Йосиф от Галилея, от град Назарет, за да отиде в Юдея, в града на Давид, който се нарича Витлеем, защото беше от дома и рода на Давид, и да се запише с Мария, която беше сгодена за него и беше бременна. И когато бяха там, се навършиха дните ѝ да роди. И роди първородния си Син, пови Го и Го положи в ясли, защото в гостилницата нямаше място за тях.“*

На пръв поглед нищо особено. Разбира

се, ако човек е чел предишната глава, ще знае, че раждането на това бебе е било прокувано от един ангел, той му е дал името още преди да бъде заченато. А името му, Иисус, означава „Бог спасява“. И така, Божият пратеник, Спасителят на света, се явява като бебе. Щеше може би да е по-добре, ако се беше явил като пламтяща светкавица в центъра на София. Да беше ударил с един жезъл, да беше свалил огън от небето. Да беше обявил на всички: „Аз съм Спасителят на света!“ Но той се ражда като бебе, като нещо мъничко, безпомощно, като че ли незначително. То дори няма обикновените гънки по ръцете и краката, защото още не е живяло достатъчно на света. Като че ли Бог иска да ни покаже, че това е животът. Повечето жени, които са раждали дете, знаят, че това е нещо изключително. Това е самият живот. Никой не знае как точно става живо едно същество в корема на майка си. Как от генетичната програма изниква истински човек и заживява със своите мисли, чувства, характер, всичко, което съставлява човека. Как в майчината утроба се дава духът на човека. Най-обикновените неща, тези, които

срещаме всеки ден, са истински чудеса. Бебета се раждат, порастват. Отначало имат в себе си някаква изключителна чистота, направо съвършенство. И всяко си е различно, има си своя характер, своите черти. Съвсем наивни, но живи, истински живи, с всички чувства, с всичко, което може едно човешко същество да има в душата си. С това сигурно Господ е искал да ни покаже, че животът е нещо много важно, нещо изключително. Този живот е между самите нас. Ние също сме живи – чувстваме, мислим, действаме. И Божият Месия се е появил точно така, за да ни обърне внимание на най-обикновените човешки неща. Хората, според мен, често забравят тези най-обикновени човешки неща. Обръщат им гръб. Като че ли не им се радват, не ги ценят толкова много. Или така са свикнали с тях, че дори започват да се дразнят и пропускат прекрасното, уникалното, което се съдържа в тези толкова обикновени неща. Връщаш се от работа изморен и започваш да се дразниш от всичко наоколо. Дразниш се от жена си – все има нещо, което не е направила както трябва. Дразниш се от децата си – вдигат шум, като

ти имаш нужда най-после от малко тишина. Накрая кресваш, натирваш ги в детската им стая, изръмжаваш на жена си и се тръшваш в креслото пред телевизора. И след един час, когато вече на теб ти е минало, се чудиш защо в къщата цари тежка атмосфера и всички се мусят. Ние рядко ценим живота в простиците му, ежедневни проявления.

А Господ е решил да дойде на земята като най-обикновено бебе. Нека видим как се оповестява неговото раждане на света.

„А на същото място имаше овчари, които живееха в полето и стояха на нощна стража около стадото си. И Господен ангел застана пред тях и Господната слава ги осия; и те се изплашиха много. Но ангелът им каза: Не се бойте, защото, ето, аз ви благовестявам голяма радост, която ще бъде за целия народ. Защото днес ви се роди в града на Давид Спасител, който е Христос Господ. И това ще ви бъде знакът – ще намерите един Младенец, повит и лежащ в ясли. И внезапно заедно с ангела се появи едно многобройно небесно войнство, което хвалеше Бога, като казваше: Слава на Бога във висините и на земята

мир между хората, в които е Неговото благоволение.“

На някого от вас някога да му се е явявал ангел? Едва ли са много хората, които са виждали ангели. Аз не съм виждал. Насън са ми се явявали разни същества. Но дали са ангели... И тези най-обикновени овчари, които спели на полето, за да си пазят стадото, доста се изплашили, като видели ангела. И освен него видели и цял ангелски хор, който пеел величествен химн. Човек може само да мечтае за такова зрелище. А и самата новина, която им съобщил ангелът, толкова ги развълнувала, че те зарязали стадото и на часа хукнали към Витлеем.

„Щом ангелите си отидоха от тях на небето, овчарите си казаха един на друг: Нека отидем сега във Витлеем, за да видим това, което е станало, което Господ ни изяви. И дойдоха бързо и намериха Мария и Йосиф и Младенеца, който лежеше в яслите. И като видяха, разказаха онова, което им беше известно за това Дете. И всички, които чуха, се учудиха на това, което овчарите им казаха.“